

NATURA 2000 - STANDARDOWY FORMULARZ DANYCH

dla obszarów specjalnej ochrony (OSO),
proponowanych obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (pOZW),
obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (OZW) oraz
specjalnych obszarów ochrony (SOO)

OBSZAR PLH240023

NAZWA
OBSZARU Beskid Mały

ZAWARTOŚĆ

- [1. IDENTYFIKACJA OBSZARU](#)
- [2. POŁOŻENIE OBSZARU](#)
- [3. INFORMACJE PRZYRODNICZE](#)
- [4. OPIS OBSZARU](#)
- [5. STATUS OCHRONY OBSZARU](#)
- [6. POWIĄZANIA OBSZARU](#)
- [7. MAPA OBSZARU](#)

1. IDENTYFIKACJA OBSZARU

1.1. Typ B	1.2. Kod obszaru PLH240023	Powrót
---------------	-------------------------------	------------------------

1.3. Nazwa obszaru

Beskid Mały

1.4. Data opracowania 2006-10	1.5. Data aktualizacji 2024-11
----------------------------------	-----------------------------------

1.6. Instytucja lub osoba przygotowująca wniosek:

Nazwisko/Organizacja: Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska
Adres: Polska Al. Jerozolimskie 136 Warszawa 02-305
Adres e-mail: kancelaria@gdos.gov.pl

Data zaproponowania obszaru jako OZW:	2007-03
Data zatwierdzenia obszaru jako OZW(*):	2009-02
Data objęcia obszaru ochroną SOO:	2022-05
Krajowe odniesienie prawne dla formy ochrony SOO:	rozp. MKiŚ z dn. 25 marca 2022 r. w spr. soo Beskid Mały (PLH240023)

2. POŁOŻENIE OBSZARU

[Powrót](#)

2.1. Położenie centralnego punktu [wartości dziesiętne stopni]:

Długość geograficzna
19.4004

Szerokość geograficzna
49.764

2.2. Powierzchnia [ha]:

7186.16

2.3. Obszar morski [%]

0.0

2.5. Kod i nazwa regionu administracyjnego

Kod poziomu NUTS 2 Nazwa regionu

PL22	Śląskie
PL21	Małopolskie

2.6. Region biogeograficzny

Alpejski (97.9 %)

Kontynentalny (2.1 %)

3. INFORMACJE PRZYRODNICZE

[Powrót](#)

3.1. Typy siedlisk przyrodniczych występujących na terenie obszaru i ocena znaczenia obszaru dla tych siedlisk:

Typy siedlisk wymienione w załączniku I						Ocena obszaru			
Kod	PF	NP	Pokrycie [ha]	Jaskinie [liczba]	Jakość danych	A B C D	A B C		
						Reprezentatywność	Powierzchnia względna	Stan zachowania	Ocena ogólna
6230			4.87		M	B	C	C	C
6430			35.93		M	D			
6520			125.3		G	A	B	B	B
7110			0.72		M	D			
7140			7.19		M	D			
7230			1.02		G	B	C	B	C
8220			0.72		M	C	A	B	C
8310			0.0	6	M	C	C	B	C
9110			2467.67		M	A	B	B	B
9130			2071.38		M	B	C	B	B
9170			1.15		G	C	C	C	C
9180			2.45		G	B	C	B	B
91D0			0.72		M	D			
91E0			17.97		M	D			
9410			174.75		M	C	B	C	C

- PF: dla typów siedlisk, do których mogą odnosić się zarówno formy priorytetowe, jak i niepriorytetowe (6210, 7130, 9430) należy wpisać „x” w kolumnie PF celem wskazania formy priorytetowej.

- NP: jeśli dany typ siedliska nie istnieje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Pokrycie: można wpisywać z dokładnością do wartości dziesiętnych.
- Jaskinie: w przypadku siedlisk typu 8310 i 8330 (jaskinie) należy podać liczbę jaskiń, jeśli nie są dostępne szacunkowe dane na temat powierzchni.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe).

3.2. Gatunki objęte art. 4 dyrektywy 2009/147/WE i gatunki wymienione w załączniku II do dyrektywy 92/43/EEG oraz ocena znaczenia obszaru dla tych gatunków

Gatunki					Populacja na obszarze						Ocena obszaru			
Grupa	Kod	Nazwa naukowa	S	NP	Typ	Wielkość		Jednostka	Kategoria	Jakość danych	A B C D			A B C
						Min	Maks		C R V P		Populacja	Stan zachowania	Izolacja	Ogólnie
A	1193	Bombina variegata			p				P	M	C	B	C	C
P	1386	Buxbaumia viridis			p				P	M	D			
M	1352	Canis lupus			p	5	6	i	R	G	C	B	B	C
P	1381	Dicranum viride			p				P	M	C	B	C	B
M	1355	Lutra lutra			p	1	4	i	P	G	C	B	C	C
M	1361	Lynx lynx			p	4	5	i	R	G	B	B	B	B
M	1323	Myotis bechsteinii			p				P	M	C	B	C	C
M	1321	Myotis emarginatus			p				P	M	C	B	B	B
M	1324	Myotis myotis			w				P	M	C	B	C	C
M	1303	Rhinolophus hipposideros			p				P	M	C	B	B	C
A	2001	Triturus montandoni			p				P	M	C	B	C	C
M	1354	Ursus arctos			c	1	1	i	V	G	D			

- Grupa: A = płazy, B = ptaki, F = ryby, I = bezkręgowce, M = ssaki, P = rośliny, R = gady.
- S: jeśli dane o gatunku są szczególnie chronione i nie mogą być udostępnione publicznie, należy wpisać „tak”.
- NP: jeśli dany gatunek nie występuje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Typ: p = osiadłe, r = wydające potomstwo, c = przelotne, w = zimujące (w przypadku roślin i gatunków niemigrujących należy użyć terminu „osiadłe”).
- Jednostka: i = osobniki pojedyncze, p = pary lub inne jednostki według standardowego wykazu jednostek i kodów zgodnego ze sprawozdawczością na podstawie art. 12 i 17 (zob. [portal referencyjny](#)).
- Kategorie liczebności (kategoria): C = powszechne, R = rzadkie, V = bardzo rzadkie, P = obecne - wypełnić, jeżeli brak jest danych (DD), lub jako uzupełnienie informacji o wielkości populacji.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe); DD = brak danych (kategorię tę należy stosować wyłącznie, jeśli nie da się dokonać nawet zgrubej oceny wielkości populacji - w takiej sytuacji można pozostawić puste pole dotyczące wielkości populacji, jednak pole „Kategorie liczebności” musi być wypełnione).

4. OPIS OBSZARU

4.1. Ogólna charakterystyka obszaru

Klasa siedliska przyrodniczego	Pokrycie [%]
N17	47.83
N16	7.17
N23	0.02
N19	40.13
N06	0.05
N12	4.79
Ogółem pokrycia siedliska przyrodniczego	100

Dodatkowa charakterystyka obszaru:

Obszar składa się z sześciu enklaw wyznaczonych w masywie Beskidu Małego, w paśmie Magurki Wilkowickiej (Czupel 933 m n.p.m.) i grupie Łamanej Skały (929 m n.p.m.). Beskid Mały zbudowany jest z utworów serii śląskiej, reprezentowanych głównie przez twarde, odporne na wietrzenie piaskowce godulskie, które przeławicowane są łupkami, piaskowcem i zlepiercami istebniańskimi dolnymi. Niektóre formy skałkowe zbudowane są z piaskowców ciężkowickich. Układ dolin jest koncentryczny, grzbiety i szczyty zaokrąglone, a stoki dość strome. Na omawianym terenie znajduje się kilkadziesiąt skałek, jaskiń i schronisk podskalnych. Do najcenniejszych jaskiń należy Jaskinia Komonieckiego, która jest największą jaskinią erozyjno-wietrzeniową w polskich Karpatach Fliszowych. Powierzchniowo dominują tu zbiorowiska leśne w tym kwaśne i żyzne buczyny górskie oraz górskie bory świerkowe. Z siedlisk nieleśnych największą powierzchnię zajmują górskie łąki konietlicowe użytkowane ekstensywnie. W obszarze występuje fauna typowa dla dużych kompleksów leśnych w tym duże ssaki drapieżne: wilk, ryś i sporadycznie niedźwiedź.

4.2. Jakość i znaczenie

Obszar charakteryzuje się dużym zróżnicowaniem szaty roślinnej i dobrze zachowanymi, typowymi zbiorowiskami górkimi (leśnymi i nieleśnymi). Stwierdzono tu występowanie 15 typów siedlisk przyrodniczych z załącznika I Dyrektywy Rady 92/43/EWG z czego 10 uznano za przedmioty ochrony tego obszaru. Za najistotniejsze siedliska w obszarze należy uznać kwaśne i żyzne buczyny górskie, które tworzą największy i najlepiej wykształcony kompleks tego typu w Karpatach. Siedliska nieleśne porastają stosunkowo niewielki obszar, najliczniej reprezentowane są górskie łąki konietlicowe użytkowane ekstensywnie. W obszarze stwierdzono też występowanie łącznie 12 gatunków zwierząt i roślin z załącznika II Dyrektywy Siedliskowej (10 jako przedmiot ochrony). Na podkreślenie zasługuje tu znaczenie obszaru jako ostoi dużych ssaków drapieżnych: wilka, rysia i niedźwiedzia.

6230 górskie i niżowe murawy bliźniczkowe (Nardion - płaty bogate florystycznie)

Ocena znaczenia obszaru dla siedliska przyrodniczego:

Reprezentatywność - dobra reprezentatywność muraw bliźniczkowych w obszarze wynika z dużego zróżnicowania fitocenoz reprezentujących siedlisko przyrodnicze, do którego zaliczono płaty między innymi: Hieracio vulgati-Nardetum czy Carlino-Dianthetum deltoidis (ocena B);

Powierzchnia względna C - powierzchnia mieści się w przedziale $2\% \geq p > 0\%$

Stan zachowania C (średni lub zdegradowany) - stopień zachowania struktury III (średnio zachowana lub częściowo zdegradowana), zaznacza się wzrost żyzności podłoża oraz ekspansja borówki czarnej Vaccinium myrtillus; stopień zachowania funkcji III (średnie lub niekorzystne perspektywy), rozdrobniona struktura własności gruntów, naturalna tendencja do przekształcania się muraw w łąki lub borówczyska;

Ocena ogólna C (znacząca) - w oparciu o oceny reprezentatywności, powierzchni względnej i stanu zachowania ustalono, że wartość obszaru pod kątem jego znaczenia dla ochrony siedliska jest znacząca.

6520 Górskie łąki konietlicowe użytkowane ekstensywnie Polygono-Trisetion

W obszarze zidentyfikowano 152 płaty fitocenoz reprezentujących to siedlisko o powierzchni 125,3 ha.

Ocena znaczenia obszaru dla siedliska przyrodniczego:

Reprezentatywność: A (doskonała) - górskie łąki konietlicowe użytkowane ekstensywnie reprezentowane są

przez dosyć szeroki wachlarz postaci siedliska.

Powierzchnia względna: B - w przedziale $15\% \geq p > 2$ krajowych zasobów tego siedliska w regionie karpackim.

Stan zachowania: B (dobry) - zachowanie struktury II (dobrze zachowana; większość płatów zachowała typowy skład gatunkowy; powszechne są występowanie gatunków ekspansywnych oraz nadmierny udział drzew i krzewów), zachowanie funkcji II (dobre perspektywy; obserwuje się wzrost powierzchni użytkowanych kośnie lub pastersko w stosunku do stanu z roku 2009), możliwości odtworzenia nie oceniano.

Ocena ogólna: B - wypadkowa ocen reprezentatywności, powierzchni względnej i stanu zachowania; wartość obszaru pod kątem jego znaczenia dla ochrony siedliska przyrodniczego oceniono jako dobra

7230 Górskie i nizinne torfowiska zasadowe o charakterze młak, turzycowisk i mechowisk

W obszarze siedlisko występuje na niewielkich powierzchniach i reprezentowane jest przez podtyp młaki górskie. Powierzchnia siedliska w obszarze Natura 2000 wynosi 1,02 ha.

Reprezentatywność B (dobra) - według oceny eksperckiej reprezentatywność siedliska przyrodniczego określono jako dobrą. Na większości stanowisk monitoringowych zbiorowisko jest dobrze wykształcone z dominacją gatunków charakterystycznych.

Powierzchnia względna C - powierzchnia mieści się w przedziale $2\% \geq p > 0\%$ (ocena C);

Stan zachowania: B (dobry) - stopień zachowania struktury II (dobrze zachowana); stopień zachowania funkcji II (dobre perspektywy - zachowanie siedliska w aktualnej postaci wymaga specjalnych zabiegów);

Ocena ogólna C (znacząca) - wartość obszaru pod kątem jego znaczenia dla ochrony siedliska jest znacząca.

8310 Jaskinie nieudostępnione do zwiedzania

W wyniku realizacji ekspertyzy przyrodniczej w obszarze zidentyfikowano 6 obiektów jaskiniowych spełniających kryteria tego siedliska przyrodniczego z czego 5 w części położonej na terenie województwa śląskiego oraz 1 na terenie województwa małopolskiego. Ocena znaczenia obszaru dla siedliska przyrodniczego:

Reprezentatywność (ocena C - znacząca) - siedlisko reprezentują głównie obiekty małych i średnich rozmiarów, w których warunki mikroklimatyczne uzależnione są od warunków zewnętrznych);

Powierzchnia względna C - powierzchnia mieści się w przedziale $2\% \geq p > 0\%$;

Stan zachowania: B (dobry) - stopień zachowania struktury II (dobrze zachowana); stopień zachowania funkcji II (dobre perspektywy), niezależnie od możliwości odtworzenia;

Ocena ogólna C (znacząca) - wartość obszaru pod kątem jego znaczenia dla ochrony siedliska jest znacząca.

9110 Kwaśne buczyny (Luzulo-Fagenion)

W wyniku weryfikacji danych przestrzennych ekspertyzy przyrodniczej oraz uwzględnienia danych zawartych w opracowaniu, określono rzeczywistą powierzchnię siedliska kwaśne buczyny, która wynosi 2467,67 ha.

Ocena znaczenia obszaru dla siedliska przyrodniczego: - reprezentatywność A (doskonała) – jest to siedlisko dominujące w całym obszarze z przeważającym udziałem buka *Fagus sylvatica* w drzewostanie. Runo typowa dla buczyny kwaśnej, z dużym udziałem gatunków acydofilnych: kosmatka owłosiona *Luzula luzuloides*, borówka czarna *Vaccinium myrtillus*, szczawik zajęczy *Oxalis acetosella*, czy konwalijka dwulistna *Maianthemum biforium*.

Powierzchnia względna B - powierzchnia siedliska 9110 w obszarze PLH240023 stanowi 8,51% zasobów krajowych tego siedliska, mieści się więc w przedziale $15\% \geq p > 2\%$.

Stan zachowania B (dobry) - stopień zachowanie struktury II (dobrze zachowana; większość płatów zachowała typowy skład gatunkowy drzewostanu i układ florystyczny runa), zachowanie funkcji II (dobre perspektywy),

Ocena ogólna: B (dobra) - ocena ekspercka, wypadkowa ocen reprezentatywności, powierzchni względnej i stanu zachowania; wartość obszaru pod kątem jego znaczenia dla ochrony siedliska przyrodniczego oceniono jako dobra

9130 Żyzne buczyny (*Dentario glandulosae*-Fagenion, *Galio odorati*-Fagenion)

Siedlisko występuje płatowo na całym obszarze. W wyniku weryfikacji danych przestrzennych ekspertyzy przyrodniczej, określono rzeczywistą powierzchnię siedliska żyzne buczyny, która wynosi 2071,38 ha. Ocena znaczenia obszaru dla siedliska przyrodniczego:

Reprezentatywność B (dobra) - jest to siedlisko z dominacją buka *Fagus sylvatica* i jodły *Abies alba* w drzewostanie. W runie występują gatunki charakterystyczne dla żyznych buczyn: żywiec gruczołowaty *Dentaria glandulosa*, gajowiec żółty *Galeobdolon luteum*, zawilec gajowy *Anemone nemorosa*, fiołek leśny *Viola reichenbachiana*. Na części powierzchni runo nietypowe, budowane głównie przez gatunki światłolubne, z dużym udziałem roślin nitrofilnych.

Powierzchnia względna C - powierzchnia siedliska 9130 w obszarze PLH240023 stanowi 1,73% zasobów krajowych tego siedliska, mieści się więc w przedziale $2\% \geq p > 0\%$.

Stan zachowania B (dobry) - stopień zachowanie struktury II (dobrze zachowana; większość płatów zachowała typowy skład gatunkowy drzewostanu i układ florystyczny runa), zachowanie funkcji II (dobre perspektywy),

Ocena ogólna: B (dobra) - według oceny eksperckiej, wartość obszaru pod kątem jego znaczenia dla ochrony siedliska przyrodniczego jest dobra.

9170 Grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny (*Galio-Carpinetum*, *Tilio-Carpinetum*)

Reprezentatywność C (znacząca) - siedlisko reprezentuje płat drzewostanu o zróżnicowanej strukturze przestrzennej i pionowej, z charakterystyczną kombinacją gatunków typowych dla grądów. - powierzchnia względna C

Powierzchnia siedliska 9170 w obszarze PLH240023 stanowi 0,076% zasobów krajowych tego siedliska, mieści się więc w przedziale $2\% \geq p > 0\%$.

Stan zachowania C (średni lub zdegradowany) - stopień zachowania struktury (III – średnio zachowana lub częściowo zdegradowana - stanowisko poddane jest znacznej antropopresji) oraz zachowania funkcji (III – średnie lub niekorzystne perspektywy ochrony, sąsiedztwo drogi).

Ocena ogólna: C (znacząca) - uwzględniając oceny: reprezentatywności, powierzchni względnej i stanu zachowania - wartość obszaru pod kątem jego znaczenia dla ochrony siedliska przyrodniczego oceniono jako znaczącą.

9180 Jaworzyny i lasy klonowo-lipowe na stokach i zboczach (*Tilio plathyphyllis-Acerion pseudoplatani*)

Ocena znaczenia obszaru dla siedliska przyrodniczego:

Reprezentatywność B (dobra) - gatunkiem dominującym w drzewostanie jest jawor *Acer pseudoplatanus*, miejscami z domieszką buka *Fagus sylvatica*. W runie występują gatunki charakterystyczne dla siedliska: miesięcznica trwała *Lunaria rediviva*, miejscami również niecierpek pospolity *Impatiens noli-tangere*, marzanka wonna *Galeobdolon luteum*, szczyr trwały *Mercurialis perennis*.

Powierzchnia względna C - powierzchnia siedliska 9180 w obszarze PLH240023 stanowi 0,33% zasobów krajowych tego siedliska w regionie karpackim, mieści się więc w przedziale $2\% \geq p > 0\%$. - Stan zachowania

B (dobry) - stopień zachowanie struktury II (dobrze zachowana; większość płatów zachowała typowy skład gatunkowy drzewostanu i układ florystyczny runa), zachowanie funkcji II (dobre perspektywy),

Ocena ogólna: B (dobra) - wartość obszaru pod kątem jego znaczenia dla ochrony siedliska przyrodniczego jest dobra.

9410 Górskie bory świerkowe (*Piceion abietis* część - zbiorowiska górskie)

Górskie bory świerkowe występują głównie w przyszczytowych fragmentach, we wschodniej części obszaru Beskid Mały PLH240023. Według danych ekspertyzy przyrodniczej powierzchnia tego siedliska w obszarze wynosi 174,75 ha.

Ocena znaczenia obszaru dla siedliska przyrodniczego:

Reprezentatywność C (znacząca) - dominującym gatunkiem w drzewostanie jest świerk *Picea abies* z pojedynczo występującymi jodłami *Abies alba*. W związku z zamieraniem świerka widoczny jest zwiększający się w drzewostanie udział buka *Fagus sylvatica*. W runie występują gatunki typowe dla siedliska: borówka czarna *Vaccinium myrtillus*, śmiełek pogięty *Deschampsia flexuosa*, miejscami podrzeń żebrowiec *Blechnum spicant*.

Powierzchnia względna B - powierzchnia siedliska 9410 w obszarze PLH240023 stanowi 2,18% zasobów krajowych tego siedliska w regionie alpejskim, mieści się więc w przedziale $15\% \geq p > 2\%$.

Stan zachowania C (średni lub zdegradowany) - stopień zachowania struktury (III – średnio zachowana lub częściowo zdegradowana - duże przekształcenia płatów siedliska, związane przede wszystkim z rozpadem drzewostanów świerkowych); stopień zachowania funkcji (III – średnie lub niekorzystne perspektywy z powodu naturalnych tendencji do zwiększania udziału buka w siedlisku).

Ocena ogólna: C (znacząca) - uwzględniając głównie niską ocenę stanu zachowania i reprezentatywności - wartość obszaru pod kątem jego znaczenia dla ochrony siedliska przyrodniczego oceniono jako znaczącą.

1352 wilk *Canis lupus*

W wyniku przeprowadzonych badań potwierdzono występowanie i rozród wilków w obszarze. Ustalono liczebności wilków, która mieści się w przedziale 5-6 osobników.

Ocena znaczenia obszaru dla gatunku:

Populacja C: zawiera się w przedziale $2\% \geq p > 0\%$, przyjmuje się ocenę C;

Stan zachowania B (dobry): biorąc pod uwagę stopień zachowania cech siedliska gatunku oceniony na III (elementy średnio zachowane lub częściowo zdegradowane), przy możliwościach odtworzenia I (łatwe), przyjmuje się ocenę B;

Izolacja B: populacja wilka w obszarze jest nieizolowana, ale występująca na skraju zasięgu gatunku w Karpatach, przyjmuje się ocenę B;

Ocena ogólna C (znacząca): stwierdza się, iż wartość obszaru pod kątem jego znaczenia dla ochrony gatunku jest dobra, przyjmuje się ocenę C.

1355 wydra *Lutra lutra*

W wyniku realizacji ekspertyzy przyrodniczej potwierdzono występowanie wydry w obszarze. Ustalono, że obecność wydry w obszarze może wahać się w przedziale 1-4 osobniki, w zależności od aktualnego stopnia użytkowania siedlisk. W granicach ostoi Beskid Mały PLH240023 obecnie znajdują się tylko odcinki górnych partii potoków. Istotne siedliska gatunku w obszarze to górne odcinki Wieprzówki oraz Kocierzanki z dopływami. Oba te cieki w granicach obszaru są krótkie i są tylko fragmentami siedlisk lokalnych populacji wydry. Mogą być zatem przez wydrę użytkowane okresowo. Inwentaryzacja gatunku oparta była o tropienia wydry i rejestrację śladów jej bytowania na poszczególnych transektach monitoringowych, wzdłuż linii brzegowej.

Ocena znaczenia obszaru dla gatunku: - populacja zawiera się w przedziale $2\% \geq p > 0\%$, przyjmuje się ocenę C;

Stan zachowania: biorąc pod uwagę stopień zachowania cech siedliska gatunku oceniony na II (elementy dobrze zachowane), przyjmuje się ocenę B;

Izolacja: populacja wydry w obszarze jest nieizolowana w obrębie rozległego obszaru występowania, przyjmuje się ocenę C;

Ocena ogólna: stwierdza się, iż wartość obszaru pod kątem jego znaczenia dla ochrony gatunku jest znacząca, przyjmuje się ocenę C.

1361 ryś *Lynx lynx*

W wyniku przeprowadzonych badań potwierdzono występowanie i rozród rysi w obszarze. Zasoby populacji gatunku określono jako 4-5 osobników.

Ocena znaczenia obszaru dla gatunku:

Populacja zawiera się w przedziale $15\% \geq p > 2\%$, przyjmuje się ocenę B;

Stan zachowania: biorąc pod uwagę stopień zachowania cech siedliska gatunku oceniony na III (elementy średnio zachowane lub częściowo zdegradowane), przy możliwościach odtworzenia I (łatwe), przyjmuje się ocenę B;

Izolacja: populacja rysia w obszarze jest nieizolowana, ale występująca na skraju zasięgu gatunku w Karpatach, przyjmuje się ocenę B;

Ocena ogólna B (dobra): wartość obszaru pod kątem jego znaczenia dla ochrony gatunku jako wypadkowa ocen populacji, stanu zachowania i izolacji, przyjmuje się ocenę B.

1354 niedźwiedź brunatny *Ursus arctos*

W wyniku przeprowadzonych badań można stwierdzić, że w Beskidzie Śląskim pojawia się maksymalnie jeden osobnik. Populacja oceniona jest jako nieistotna (ocena D) i nie nadaje się pozostałych ocen (stanu zachowania, izolacji, oceny ogólnej).

*Propozycja wykreślenia siedliska 6510 z katalogu przedmiotów ochrony obszaru oczekuje na akceptację Komisji Europejskiej.

4.3. Zagrożenia, presje i działania mające wpływ na obszar

Najważniejsze oddziaływania i działalność mające duży wpływ na obszar

Oddziaływania negatywne			
Poziom	Zagrożenia i presje [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
L	E01.03		i
L	D01.01		i
L	A01		i
L	G01.02		i
L	G01.04		i
L	E03.01		i
M	H		i
M	X		b
L	G02		i
H	E01		o
L	G01.06		i

Oddziaływania pozytywne			
Poziom	Działania, zarządzanie [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
L	A03		i
L	A04		i
L	G01.06		i
L	D01.01		i
M	X		b
L	G01.02		i
H	E01		o
L	A01		i
L	G02		i

Poziom: H = wysoki, M = średni, L = niski.

Zanieczyszczenie: N = stosowanie azotu, P = stosowanie fosforu/fosforanów, A = stosowanie kwasów/zakwaszanie, T = toksyczne chemikalia nieorganiczne,

O = toksyczne chemikalia organiczne, X = zanieczyszczenia mieszane.

i = wewnętrzne, o = zewnętrzne, b = jednoczesne.

4.4. Własność (opcjonalnie)

Typ	[%]	
Publiczna	Krajowa/federalna	0
	Kraj	0
	związkowy/województwo	0
	Lokalna/gminna	0
	Inna publiczna	0
Własność łączna lub współwłasność		0
Prywatna		0
Nieznana		100
Suma		100

4.5. Dokumentacja (opcjonalnie)

1. Matuszek-Nejfeld M, Nejfeld P. 2016. Rozpoznanie obszarów występowania, identyfikacja zagrożeń oraz określenie warunków ochrony i zakresu monitoringu półnaturalnych siedlisk przyrodniczych będących przedmiotami ochrony na terenie specjalnego obszaru ochrony siedlisk Beskid Żywiecki PLH240006, specjalnego obszaru ochrony siedlisk Beskid Śląski PLH240005 i specjalnego obszaru ochrony siedlisk Beskid Mały PLH240023, Żywiec. Mysłajek R., S. Pirożek-Nowak, M. Figura. 2018. Ekspertyza przyrodnicza w zakresie dużych drapieżników: niedźwiedzia brunatnego, wilka i rysia w Beskidzie Małym i Beskidzie Śląskim. Stowarzyszenie dla Natury „Wilk”, Twardorzeczka. 3. Nejfeld P. i inni 2015. Rozpoznanie i ochrona siedlisk podmokłych oraz górskich potoków ważnych dla zachowania we właściwym stanie ochrony wybranych gatunków będących przedmiotami ochrony specjalnego obszaru ochrony Beskid Mały PLH240023 i specjalnego obszaru ochrony siedliska Beskid Śląski PLH240005. Cz. 2. Beskid Śląski. Dendrus. Żywiec. 4. Mróz W. 2016. Rozpoznanie obszarów występowania, identyfikacja zagrożeń oraz określenie warunków ochrony i zakresu monitoringu najlepiej zachowanych płatów siedlisk leśnych, będących przedmiotami ochrony obszarów Natura 2000: Beskid Żywiecki PLH240006, Beskid Śląski PLH240005 i Beskid Mały PLH240023. 5. Więcek M. i inni 2016. Ekspertyza w zakresie siedlisk przyrodniczych jaskinie nieudostępnione do zwiedzania (kod siedliska Natura 2000: 8310), dla obszaru Natura 2000 Beskid Śląski PLH240005 i obszaru Natura 2000 Beskid Mały PLH240023. Bufor. Dębica. 6. Więcek M. i inni 2017. Ekspertyza dotycząca uzupełnienia stanu wiedzy w zakresie nietoperzy. Bufor. Dębica. 7. Generalna Dyrekcja Lasów Państwowych, Powszechna inwentaryzacja siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory przeprowadzonej przez Administrację Lasów Państwowych w latach 2006-2007 (System Inwentaryzacji Przyrodniczej Lasów Państwowych baza danych INVENT)

5. STATUS OCHRONY OBSZARU (OPCJONALNIE)

5.1. Istniejące formy ochrony na poziomie krajowym i regionalnym:

[Powrót](#)

Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]
PL03	94.88	PL02	1.96		

5.2. Powiązanie opisanego obszaru z innymi formami ochrony:

na poziomie krajowym lub regionalnym:

Kod rodzaju	Nazwa terenu	Rodzaj	Pokrycie [%]
PL03	Park Krajobrazowy Beskidu Małego	*	94.88
PL02	Zasolnica	*	0.24
PL02	Madohora	*	1.0
PL02	Szeroka w Beskidzie Małym	+	0.72

6. ZARZĄDZANIE OBSZAREM

6.1. Organ lub organy odpowiedzialne za zarządzanie obszarem:

[Powrót](#)

Organizacja:	Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Katowicach
Adres:	Polska Plac Grunwaldzki 8-10 40-127 Katowice
Adres e-mail:	sekretariat@katowice.rdos.gov.pl

6.2. Plan(-y) zarządzania:

Aktualny plan zarządzania istnieje:

☒	Tak	Nazwa: Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach; Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Krakowie z dnia 20 grudnia 2022 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Beskid Mały PLH240023 Link: https://dzienniki.slask.eu/legalact/2022/8679/
		Nazwa: Uchwała Nr XVII/229/20 Sejmiku Województwa Małopolskiego z dnia 27 stycznia 2020 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla Parku Krajobrazowego Beskidu Małego – część położona w województwie małopolskim uwzględniającego zakres planu dla obszaru Natura 2000 Beskid Mały PLH 240023 Link: http://edziennik.malopolska.uw.gov.pl/legalact/2020/1104/
☐	Nie, ale jest w przygotowaniu	
☐	Nie	

7. MAPA OBSZARU

[Powrót](#)

Nr ID INSPIRE:

PL.ZIPOP.1393.N2K.PLH240023

Mapa załączona jako plik PDF w formacie elektronicznym (opcjonalnie)

Tak Nie

Odniesienie lub odniesienia do oryginalnej mapy wykorzystanej przy digitalizacji granic elektronicznych (opcjonalnie)

--